

МОРСКАТА ЦАРКИНЯ И НЕЙНИЯ ДЪДО.

Дълбоко, дълбоко въ морето,
Подъ синитѣ морски вълни,
Тамъ дето
На всички страни
Цѣфтятъ чудновати цвѣтя —
Живѣе тамъ морския дѣдо
Съсь своята внучка — момиченце младо —
Съ опашка на риба, съсь златна уста.

И сутринь, когато изгрява
Червеното слънце и пакъ засияй —
Тогава
Закусватъ тѣ двамата съ чай,
Но не отъ Китай,
А чай отъ подморски цвѣтя;
Закусватъ тѣ съ чай
И съ бѣли подморски звезди —
Дълбоко подъ синигѣ морски води.

Край тѣхната маса минава
Златопереста рибка и ги поздравява:
„Добрутро! Добрутро!“ повтаря имъ тя —
Златопереста рибка съ червени крилца...

За сега, стига толкозь, деца,
А други пжть повече ще ви разправя.

Гео Милевъ.